

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 36EK/1715/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125328300
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Blahová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125328300.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie 2057,14 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnou exekútorkou JUDr. Adriana Soldán Steinerová, so sídlom exekútorského úradu Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, IČO: 34 056 319, pod č. 156EX 292/25, o návrhu na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.06.2025 domáhal od povinnej vymoženia 2057,14 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 5T/38/2024 zo dňa 27.08.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.10.2024, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 5T/38/2024 - 629 zo dňa 19.09.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.10.2024 (ďalej aj ako „exekučný titul“).
- Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dňa 17.06.2025 poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. Adriana Soldán Steinerová, so sídlom exekútorského úradu Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, IČO: 34 056 319, ktorá predmetnú exekúciu vedie pod č. 156EX 292/25.
- Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 18.06.2025 bolo povinnej doručené dňa 18.06.2025. Návrh na zastavenie exekúcie podala povinná dňa 04.07.2025, pričom lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie uplynula dňa 03.07.2025, v tomto bode súd konštatuje, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehote.
- Návrh na zastavenie povinná odôvodnila tým, že rozhodnutím súdu sp. zn. 5T/38/2024 má podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, z čoho podľa názoru povinnej vyplýva, že aj keby týždeň pred skončením skúšobnej doby zaplatí spôsobenú škodu, tak sa nedopúšťa žiadneho priestupku a nie je dôvod na exekúciu.
- K návrhu povinnej sa vyjadril aj oprávnený, ktorý uviedol, že s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Oprávnený má za to, že nie je dôvod k zastaveniu exekúcie, pretože exekučný titul Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/38/2024 nadobudol vykonateľnosť dňa 03.10.2024, stanovená skúšobná doba nemá vplyv na uplatnenie nároku na náhradu škody zo strany oprávneného v exekučnom konaní.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Súd po oboznámení sa s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie a s vyjadrením súdnej exekútorky zistil, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V takomto neskôr podanom návrhu môže povinná uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Návrhy podané po lehote slúžia na riešenie situácie, keď sa exekúcia začala po práve a dôvod na jej zastavenie nastal až následne.

12. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že povinný môže podať v priebehu exekučného konania viaceré návrhov na zastavenie exekúcie. Právne skutočnosti (dôvody na zastavenie exekúcie) musí však povinný uplatniť včas. Pravidlá včasného uplatnenia skutočností sú nasledovné. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Súd návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda v predmetnej časti neúčinný. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) je zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie. Ak je návrh exekučným súdom zamietnutý preto, že právna skutočnosť bola predložená oneskorene, hoci tu dôvod na zastavenie exekúcie je, považuje sa suma vymožená od povinného za bezdôvodné obohatenie. Vymoženie pohľadávky, ktorá zanikla už skôr z iného právneho dôvodu, prichádza do úvahy najmä vtedy, keď exekučný súd inak dôvodný návrh na zastavenie exekúcie zamietne iba preto, že bol

podaný oneskorene. Exekučný súd exekúciu zastaví, aj keď povinný právnou skutočnosť neuplatnil včas, len pokiaľ ide o dôvod, pre ktorý je potrebné zastaviť exekúciu aj bez návrhu.

13. Platná právna úprava obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody na zastavenie exekúcie neuplatnil včas. Napriek uvedenému exekučný súd môže exekúciu zastaviť ex offo, ale iba z určitých dôvodov. Vzhľadom na koncentráciu konania je zrejmé, že nie je prípustné, aby exekučný súd zastavil exekúciu ex offo z dôvodu, ktorý je zistiteľný len na základe riadneho splnenia povinnosti povinného tvrdiť a navrhnúť dôkazy. Do úvahy potom prichádzajú dva okruhy dôvodov, pre ktoré môže exekučný súd zastaviť exekúciu aj bez návrhu. Po prvé, ak ide o dôvod, pre ktorý mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal exekučný súd zistiť z návrhu a jeho príloh. Zastavenie exekúcie tu predstavuje nápravu pochybenia, ktoré vzniklo nesprávnym posúdením návrhu na vykonanie exekúcie. Po druhé, ak právna skutočnosť, ktorá je dôvodom na zastavenie exekúcie, je zistiteľná z vlastnej činnosti exekučného súdu, prípadne zo súdnych či verejných registrov, teda ak sa nevyžaduje predloženie tvrdení a dôkazných návrhov zo strany povinného. O takúto situáciu pôjde napríklad vtedy, ak exekučný súd zistí, že exekučný titul bol v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku zrušený.

14. Súd sa aj napriek neskoro podanému návrhu povinnej na zastavenie exekúcie oboznámil s návrhom na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrením oprávneného a konštatuje jeho nedôvodnosť.

15. Dôvodom na zastavenie exekúcie je podľa povinnej skutočnosť, že neuplynula skúšobná doba, v rámci ktorej jej bola uložená povinnosť nahradiť škodu oprávnenému, v dôsledku čoho exekučný titul vo vzťahu k výroku o náhrade škody nie je vykonateľný.

16. Súd k danej námietke uvádza, že exekučný titul, na podklade ktorého je vymáhaná pohľadávka v tomto exekučnom konaní, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.10.2024. Povinná bola exekučným titulom uznaná vinnou zo spáchania v bodoch 1-11 pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), v bodoch 1, 2, 9, 10 a 11 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v bodoch 1-11 prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazaním na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, za čo ju súd odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 roky. Zároveň súd zaviazal podľa § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) povinnú k náhrade škody voči oprávnenému vo výške 3339,64, pričom uvedenú náhradu škody mala povinnosť nahradiť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona v priebehu skúšobnej doby.

17. Súd s poukazom na ustanovenia Trestného poriadku a tiež Exekučného poriadku nepovažoval túto námietku zo strany povinnej za opodstatnenú. Súd svoj názor odôvodňuje najmä tou skutočnosťou, že trestný rozkaz, ktorý obsahuje výrok o povinnosti obvinenej (v exekučnom konaní povinnej) nahradiť škodu (ktorú spôsobila trestným činom), je rozhodnutím, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Exekučného poriadku. Skutočnosť, že povinná má zaplatiť škodu v skúšobnej dobe neznamena, že by predmetný exekučný titul nebol vykonateľný a taktiež táto skutočnosť nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie. Súd zároveň na podporu svojho tvrdenia uvádza, že výrok o náhrade škody uvedený v trestnom rozkaze je vykonateľný ihneď po právoplatnosti tohto výroku (táto vykonateľnosť nastala 03.10.2024). Od tohto momentu vykonateľnosti má poškodený (v tomto konaní oprávnený) právo vymáhať si nárok na náhradu škody v exekučnom konaní (pokiaľ si povinná túto povinnosť nesplní dobrovoľne). Oprávnený teda v takomto prípade nie je povinný čakať na uplynutie celej skúšobnej doby, ktorá bola stanovená povinnej. Oprávnený teda využil svoje zákonné právo, ktoré mu vyplývalo z exekučného titulu. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 30.10.2007 sp. zn. 20Cdo 2578/2006, v zmysle ktorého, cit.: „výrok rozsudku, jímž byla v adhézním řízení uložena povinnost zaplatit poškozenému z titulu náhrady škody určitou peněžní částku, je vykonatelný v okamžiku, kdy nabyl právní moci (§ 130, § 139 odst. 1, § 245, § 248 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb.). Ustanovení § 228 zákona č. 141/1961 Sb. (ani jiné jeho ustanovení) neukládá soudu, aby ve výroku o náhradě škody určil, v jaké lhůtě (běžící od právní moci) je obžalovaný povinen poškozenému plnit. (pozri rozhodnutí 20 Cdo 699/2002) Uvedené závěry jsou použitelné i v souzené věci. Dovolatelka sice nevytýká absenci lhůty k plnění z pohledu ustanovení § 261a odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., ale

zaměňuje (hmotněprávní) zkušební dobu, kterou soud stanoví při podmíněném odsouzení a pro jejíž trvání může uložit přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 26 odst. 4 směřující k tomu, aby podmíněně odsouzený vedl řádný život, včetně povinnosti nahradit trestným činem způsobenou škodu (§ 58, § 59 zákona č. 140/1961 Sb.), se lhůtou ke splnění povinnosti nahradit škodu, kterou výrok, jenž je výsledkem adhézního řízení (až na výjimku splnění závazku ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí), neobsahuje.“

18. Súd zároveň poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoE/148/2016 zo dňa 20.4.2016, v zmysle ktorého, cit.: „Ak v trestnom konaní bolo odsudzujúcim rozsudkom rozhodnuté, že obžalovaný je povinný poškodenému nahradiť škodu vo výške stanovenej vo výroku rozhodnutia, takéto rozhodnutie súdu predstavuje pre exekučné konanie exekučný titul plne rovnocenný rozhodnutiam vydaným v občianskom súdnom konaní. Vykonateľnosť výroku, ktorým súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody, nastáva súčasne s právoplatnosťou odsudzujúceho rozsudku. Ide o výrok podľa § 287 Trestného zákona, ktorého hlavným cieľom je odškodnenie poškodeného. Na rozdiel od tohto výroku o náhradu škody podľa v § 287 Trestného zákona sleduje výrok podľa § 51 ods. 4, písm. c) Trestného zákona výrazný výchovný cieľ. Odsúdenému je ním v skúšobnej dobe pripomínané, že je podmienkou jeho osvedčenia, aby sa podľa svojich možností aktívne usiloval o nápravu škodlivého majetkového následku spáchaného trestného činu tým, že pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody podnecuje odsúdeného ku snahe nahradiť škodu.“

19. Rovnako § 356 Trestného poriadku definuje vykonateľnosť (vrátane výroku o náhrade škody) trestného rozkazu s tým, že táto je viazaná na iba právoplatnosť. Trestný poriadok na rozdiel od Civilného sporového poriadku neviaže vykonateľnosť rozsudku na paričnú lehotu (lehotu plnenia), ktorá začína právoplatnosťou rozsudku. Právna úprava právoplatnosti a vykonateľnosti trestných rozhodnutí má komplexnú a samostatnú úpravu, a teda je potrebné z nej vychádzať. Nemožno teda ani analogicky použiť civilno-procesnú úpravu, kde by skúšobná doba bola považovaná za paričnú lehotu, v ktorej povinný môže splniť svoju povinnosť vyplývajúcu z právoplatného rozhodnutia. Teda ak si povinná vysvetlila dátum vykonateľnosti exekučného titulu vo väzbe na znenie dotknutého výroku exekučného titulu na posledný deň skúšobnej lehoty, tento záver nie je správny. Napokon aj pri použití zdravého rozumu a zásad efektívnej súdnej ochrany ohrozených a porušených práv by bolo v rozpore s elementárnou spravodlivosťou, ak by poškodený disponujúc v rukách exekučným titulom musel ešte po priebehu celého trestného konania čakať ešte celú skúšobnú dobu, aby vôbec sa mohol domáhať svojho právoplatne priznaného práva.

20. Keďže návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný až po zákonnej 15 dňovej lehote, t. j. oneskorene, pričom povinná taktiež neuviedla relevantné dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého sa po zákonnej lehote môžu namietať tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.